

EBA/GL/2015/09

11.09.2015

Richtsnoeren

betreffende betalingsverplichtingen uit hoofde van Richtlijn
2014/49/EU inzake de depositogarantiestelsels

EBA-richtsnoeren betreffende betalingsverplichtingen uit hoofde van Richtlijn 2014/49/EU inzake de depositogarantiestelsels

Status van deze richtsnoeren

Dit document bevat richtsnoeren die zijn uitgebracht op grond van artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/78/EG van de Commissie (de EBA-verordening). Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van de EBA-verordening moeten bevoegde autoriteiten en financiële instellingen zich tot het uiterste inspannen om aan de richtsnoeren te voldoen.

Richtsnoeren geven weer wat in de opvatting van EBA passende toezichtpraktijken binnen het Europees Systeem voor financieel toezicht zijn en hoe het recht van de Unie op een specifiek gebied dient te worden toegepast. EBA verwacht dan ook van alle aangewezen autoriteiten en depositogarantiestelsels tot wie deze richtsnoeren zijn gericht, dat zij hieraan voldoen. Aangewezen autoriteiten en depositogarantiestelsels tot wie deze richtsnoeren zijn gericht, dienen hieraan te voldoen door ze op passende wijze in hun praktijken op te nemen (bijvoorbeeld door hun wettelijk kader of hun processen aan te passen).

Kennisgevingsverplichtingen

Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 stellen bevoegde autoriteiten EBA vóór 11.11.2015 ervan in kennis of zij aan deze richtsnoeren voldoen of voornemens zijn deze op te volgen, of, indien dit niet het geval is, wat de redenen van de niet-naleving zijn. Bevoegde autoriteiten die bij het verstrijken van de termijn niet hebben gereageerd, worden geacht niet te hebben voldaan aan de richtsnoeren. Bevoegde autoriteiten die bij het verstrijken van de termijn niet hebben gereageerd, worden geacht niet te hebben voldaan aan de richtsnoeren. Kennisgevingen worden ingediend door het in rubriek 5 van deze richtsnoeren verstrekte formulier te versturen naar compliance@eba.europa.eu onder vermelding van 'EBA/GL/2015/09'. Kennisgevingen worden ingediend door personen die bevoegd zijn om namens hun bevoegde autoriteiten te melden of zij aan de richtsnoeren voldoen.

Kennisgevingen worden overeenkomstig artikel 16, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 op de website van EBA bekendgemaakt.

Titel I – Onderwerp, toepassingsgebied en definities

1. In artikel 10, lid 3, tweede alinea, van Richtlijn 2014/49/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 inzake de depositogarantiestelsels wordt aan EBA de taak opgedragen richtsnoeren te geven inzake betalingsverplichtingen. Hiertoe worden in onderhavige richtsnoeren voorwaarden gegeven die moeten worden opgenomen in de contractuele of wettelijke regelingen op basis waarvan een kredietinstelling betalingsverplichtingen verschafft aan een depositogarantiestelsel, evenals de criteria voor de aanvaardbaarheid van zekerheden en voor het beheer daarvan.
2. Deze richtsnoeren zijn gericht aan:
 - a) depositogarantiestelsels en aangewezen autoriteiten, als gedefinieerd in respectievelijk de punten 1 en 18 van artikel 2, lid 1, van Richtlijn 2014/49/EU;
 - b) afwikkelingsautoriteiten als gedefinieerd in artikel 4, lid 2, onder iv), van Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), zoals daarna gewijzigd (de EBA-verordening); en
 - c) bevoegde autoriteiten in de zin van artikel 4, lid 2, onder i), van Verordening (EU) 1093/2010 voor wat betreft de prudentiële behandeling van betalingsverplichtingen.

Deze richtsnoeren zijn van toepassing overeenkomstig het nationale juridische kader dat depositogarantiestelsels of aangewezen autoriteiten de bevoegdheid geeft betalingsverplichtingen te accepteren als een van de beschikbare financiële middelen die voor het bereiken van het streefbedrag in aanmerking worden genomen.

3. Als het depositogarantiestelsel door een particuliere entiteit wordt beheerd, gaan aangewezen autoriteiten na of het depositogarantiestelsel, overeenkomstig de wet die op deze regeling van toepassing is, de crediteurenbescherming geniet als verleend door Richtlijn 2002/47/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 juni 2002 betreffende financiëlezekerheidsovereenkomsten.
4. Afwikkelingsautoriteiten stellen aangewezen autoriteiten ervan in kennis dat zij bij de uitoefening van hun bevoegdheden overeenkomstig de artikelen 69, 70 en 71 van Richtlijn 2014/59/EU betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, naar behoren rekening zullen houden met het waarborgen van effectieve crediteurenbescherming aan het depositogarantiestelsel.
5. In deze richtsnoeren gelden de volgende definities:
 - i) "betalingsverplichtingen": betalingsverplichtingen als gedefinieerd in artikel 2, lid 1, punt 13, van Richtlijn 2014/49/EU;

- ii) "activa met een laag risico": activa met een laag risico als gedefinieerd in artikel 2, lid 1, punt 14, van Richtlijn 2014/49/EU. De activa met een laag risico als zekerheid kunnen in het kader van deze richtsnoeren bestaan uit financiële instrumenten of contant geld;
- iii) "betalingsverplichtingsovereenkomst": de tussen het depositogarantiestelsel en de kredietinstelling te sluiten overeenkomst waarin de voorwaarden worden vastgelegd voor de opname van betalingsverplichtingen van een kredietinstelling in de beschikbare financiële middelen van een depositogarantiestelsel, en in het bijzonder (i) het door het depositogarantiestelsel aangegeven bedrag van de betalingsverplichting en (ii) de onherroepelijke en door zekerheden gedekte verplichting van de kredietinstelling jegens het depositogarantiestelsel tot betaling van het bedrag van de betalingsverplichting op verzoek van het depositogarantiestelsel binnen de in de overeenkomst vastgelegde uiterste termijn;
- iv) "bedrag van de betalingsverplichting": het aandeel en het geldbedrag van de bijdrage aan het depositogarantiestelsel dat wordt geëist door het depositogarantiestelsel en tot de verschaffing waarvan de kredietinstelling zich verbindt onder de voorwaarden van de betalingsverplichtingsovereenkomst;
- v) "financiële zekerheidsovereenkomst die leidt tot de vestiging van een zakelijk zekerheidsrecht": overeenkomstig de definitie in artikel 2, lid 1, onder c), van Richtlijn 2002/47/EG een onder de nationale omzettingswetgeving van Richtlijn 2002/47/EG vallende overeenkomst op grond waarvan de kredietinstelling de in de betalingsverplichtingsovereenkomst aangegeven verplichtingen waarborgt door de verschaffing van zekerheid aan het depositogarantiestelsel bestaande uit activa met een laag risico, waarbij de kredietinstelling volledig eigenaar van de als zekerheid verschaft activa met een laag risico blijft wanneer het zakelijke zekerheidsrecht wordt gevestigd;
- vi) "financiële zekerheidsovereenkomst die leidt tot overdracht": overeenkomstig de definitie in artikel 2, lid 1), onder b), van de financiële zekerheidsrichtlijn een onder de nationale omzettingswetgeving van de financiële zekerheidsrichtlijn vallende overeenkomst op grond waarvan de kredietinstelling de in de betalingsverplichtingsovereenkomst aangegeven verplichtingen waarborgt door de overdracht van de volledige eigendom van de activa met een laag risico aan het depositogarantiestelsel;
- vii) "financiële zekerheidsovereenkomst": een financiële zekerheidsovereenkomst die leidt tot de vestiging van een zakelijk zekerheidsrecht of een financiële zekerheidsovereenkomst die leidt tot overdracht;

- viii) "afdwingsgrond": een gebeurtenis die leidt tot versnelling van de verplichting tot het betalen van het bedrag van de betalingsverplichting, waardoor dit direct opeisbaar wordt. Volgens de voorwaarden van de financiële zekerheidsovereenkomsten en overeenkomstig artikel 2, lid 1, onder I), van Richtlijn 2002/47/EG dan wel van rechtswege geeft het zich voordoen van een afdwingsgrond het depositogarantiestelsel het recht de door de kredietinstelling als zekerheid verschaft activa met een laag risico te realiseren door verkoop of toe-eigening zonder dat daarvoor een voorafgaande mededeling over bevoegdheidskwesties of een autorisatie vereist is;
- ix) "liquidatieprocedure": een liquidatieprocedure als gedefinieerd in artikel 2 van Richtlijn 2001/24/EG betreffende de sanering en de liquidatie van kredietinstellingen;
- x) "saneringsmaatregelen": saneringsmaatregelen als gedefinieerd in artikel 2 van Richtlijn 2001/24/EG betreffende de sanering en de liquidatie van kredietinstellingen;
- xi) "vroegtijdige-interventiemaatregelen": door bevoegde autoriteiten genomen maatregelen uit hoofde van de artikelen 27 tot en met 30 van Richtlijn 2014/59/EU betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen;
- xii) "crisisbeheersingsmaatregelen": crisisbeheersingsmaatregelen als gedefinieerd in artikel 2, punt 102, van Richtlijn 2014/59/EU betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen.

Titel II – Leidraad voor betalingsverplichtingen

Deel 1 – Algemene overwegingen

- 6. Richtlijn 2014/49/EU heeft als doel "de methoden ter financiering van de depositogarantiestelsels te harmoniseren"¹ via een combinatie van ex-ante- en ex-postbijdragen.
- 7. Op grond van artikel 10, lid 3, van Richtlijn 2014/49/EU kunnen de beschikbare financiële middelen die voor het bereiken van het streefbedrag van het depositogarantiestelsel in aanmerking moeten worden genomen, ook betalingsverplichtingen omvatten, mits het totale aandeel van betalingsverplichtingen

¹ Overweging 27 van Richtlijn 2014/49/EU.

niet groter is dan 30% van het totaalbedrag van de beschikbare financiële middelen die overeenkomstig dat artikel worden bijgebracht.

8. Deze bepaling houdt voor lidstaten de verplichting in om de aangewezen autoriteiten of de depositogarantiestelsels de bevoegdheid te geven betalingsverplichtingen te accepteren tot 30% van de beschikbare financiële middelen. Artikel 10, lid 3, van Richtlijn 2014/49/EU mag echter niet worden uitgelegd als een automatisch recht van kredietinstellingen om hun bijdragen in de vorm van betalingsverplichtingen te leveren, dat zij kunnen afdwingen van het depositogarantiestelsel. Het depositogarantiestelsel legt dit mechanisme ten uitvoer op grond van niet-discriminerende criteria. In het bijzonder accepteren depositogarantiestelsels niet meer dan 30% van de ex-antebijdragen van een bepaald lid in de vorm van betalingsverplichtingen.
9. Aangewezen autoriteiten controleren of betalingsverplichtingsovereenkomsten en financiële zekerheidsovereenkomsten die worden gesloten tussen het depositogarantiestelsel en de kredietinstelling, in overeenstemming zijn met deze richtsnoeren.

Deel 2 – De betalingsverplichtingsovereenkomst

10. Betalingsverplichtingen zijn slechts toegestaan als er afzonderlijke schriftelijke betalingsverplichtingsovereenkomsten zijn gesloten tussen de depositogarantiestelsels en de daarbij aangesloten instellingen. Telkens als er nieuwe ex-antebijdragen worden gevraagd, wordt een nieuwe betalingsverplichtingsovereenkomst gesloten. Het is ook mogelijk dat een bestaande masterovereenkomst iedere keer wordt gewijzigd of aangevuld om rekening te houden met nieuwe verzoeken om ex-antebijdragen.
11. De betalingsverplichtingsovereenkomst omvat ten minste de volgende elementen:
 - a) het bedrag van de betalingsverplichting;
 - b) de onherroepelijke verplichting voor de kredietinstelling om de toegezegde contante betaling van het bedrag van de betalingsverplichting op ieder moment te doen op verzoek van het depositogarantiestelsel, zonder onnodig uitstel en in ieder geval niet later dan twee werkdagen na ontvangst van de kennisgeving op grond van punt c) hierna. Het depositogarantiestelsel vraagt alle onherroepelijke betalingsverplichtingen of een deel daarvan in ieder geval op wanneer, als gevolg van het gebruik van beschikbare financiële middelen, het aandeel van onherroepelijke betalingsverplichtingen in de beschikbare financiële middelen de drempel overschrijdt die door het stelsel is vastgesteld overeenkomstig Richtlijn 2014/49/EU en in lijn met punt 8 van deze richtsnoeren. De betalingstermijn wordt teruggebracht tot één werkdag als door de bevoegde autoriteit of de afwikkelingsautoriteit vroegtijdige-interventiemaatregelen of crisisbeheersingsmaatregelen worden toegepast op de kredietinstelling. De overeenkomst sluit iedere vermindering van het bedrag van de betalingsverplichting of iedere beëindiging van de

betalingsovereenkomst zonder toestemming van het depositogarantiestelsel uit;

- c) de verschaffing van een kennisgeving door het depositogarantiestelsel aan de kredietinstelling via om het even welk effectief communicatiemiddel met ontvangstbevestiging wanneer het depositogarantiestelsel contante betaling van het bedrag van de betalingsverplichting eist;
 - d) de verplichting voor de kredietinstelling om het depositogarantiestelsel onmiddellijk op de hoogte te stellen van iedere gebeurtenis die gevolgen heeft voor het vermogen van de instelling om haar verplichtingen na te komen of voor het vermogen van het depositogarantiestelsel om zijn rechten op grond van de betalingsverplichtingsovereenkomst of de financiëlezekerheidsovereenkomst af te dwingen, waaronder verlaging van de rating van de instelling door externe ratingbureaus en wezenlijke prudentiële veranderingen of veranderingen in de activiteiten, of vermindering van de waarde van de activa met een laag risico die als zekerheid zijn verschaft;
 - e) de afsluiting tussen het depositogarantiestelsel en de kredietinstelling van een financiëlezekerheidsovereenkomst die leidt tot de vestiging van een zakelijk zekerheidsrecht of een financiëlezekerheidsovereenkomst die leidt tot overdracht, ter dekking van de verplichtingen die de kredietinstelling in de betalingsverplichtingsovereenkomst aangaat en waarmee de kredietinstelling het depositogarantiestelsel zekerheid verschaft in de vorm van activa met een laag risico die niet zijn bezwaard met enig recht van een derde en ter beschikking worden gesteld van het depositogarantiestelsel.
12. Deze richtsnoeren laten de mogelijkheid open dat de inhoud ervan, waaronder bepalingen van de betalingsverplichtingsovereenkomst en de financiëlezekerheidsovereenkomsten, overeenkomstig het nationale recht geheel of gedeeltelijk ten uitvoer wordt gelegd via statutaire bepalingen, mits de statutaire bepalingen ten minste gelijkwaardig zijn aan die welke zijn vastgelegd in contractuele overeenkomsten tussen een depositogarantiestelsel en zijn leden, onder andere wat betreft de nakoming van de verplichting van de kredietinstelling om het bedrag van de betalingsverplichting te betalen, de levering door de kredietinstelling aan het depositogarantiestelsel van de als zekerheid voor de betalingsverplichting gegeven activa met een laag risico zodat het depositogarantiestelsel hierover kan beschikken, de onmiddellijke realisatie van de activa met een laag risico door het depositogarantiestelsel wanneer zich een afdwingingsgrond voordoet, en de consistentie met de in Richtlijn 2014/49/EU en om het even welke andere toepasselijke EU-wetgeving vastgelegde vereisten, waaronder de termijn.

Deel 3 – De financiële zekerheidsovereenkomst

13. Om de crediteurspositie van het depositogarantiestelsel te beschermen omvat een financiële zekerheidsovereenkomst expliciet de volgende voorwaarden:
- a) De kredietinstelling verplicht zich ertoe de activa met een laag risico die als zekerheid zijn verschaft, te vervangen wanneer deze vervallen, wanneer deze niet langer aan de in de delen 6 en 7 van deze richtsnoeren gestelde eisen voldoen, of in andere specifieke, met het depositogarantiestelsel overeengekomen gevallen, zodat de betalingsverplichting blijvend gedekt is door een passende zekerheid.
 - b) In het geval van een financiële zekerheidsovereenkomst die leidt tot de vestiging van een zakelijk zekerheidsrecht, is het de kredietinstelling niet toegestaan over de zekerheid te beschikken (bijv. ze te verkopen of te bezwaren).
 - c) De kredietinstelling is verplicht de als zekerheid verschaft activa met een laag risico op verzoek van het depositogarantiestelsel aan te vullen in het geval dat de waarde van het onderliggende actief, na de verlaging als bepaald in deel 7 van deze richtsnoeren, of rekening houdend met de toepasselijke wisselkoers voor een zekerheid in contanten, daalt tot onder het bedrag van de betalingsverplichting.
 - d) Bepalingen met betrekking tot ten minste de volgende afdwingsgronden:
 - i) als de kredietinstelling verzuimt binnen de in de betalingsverplichtingsovereenkomst vastgelegde termijn het bedrag van de betalingsverplichting te betalen wanneer dat door het depositogarantiestelsel is geëist;
 - ii) als de kredietinstelling verzuimt de aan het depositogarantiestelsel verschaft activa met een laag risico te vervangen wanneer deze vervallen, wanneer deze niet langer aan de in de delen 6 en 7 van deze richtsnoeren gestelde eisen voldoen, of in andere specifieke, met het depositogarantiestelsel overeengekomen gevallen;
 - iii) als de kredietinstelling verzuimt haar zekerheid aan te vullen wanneer het depositogarantiestelsel dit eist, in het geval dat niet meer wordt voldaan aan het dekkingsniveau dat is vastgelegd in deel 7 van deze richtsnoeren;
 - iv) als de vergunning van de kredietinstelling wordt ingetrokken;
 - v) als de kredietinstelling onderworpen wordt aan saneringsmaatregelen anders dan vroegtijdige-interventiemaatregelen of crisisbeheersingsmaatregelen, of als zij zich in een liquidatieprocedure bevindt.

Wanneer een instelling niet langer lid is van het depositogarantiestelsel zonder dat sprake is van een van de voornoemde afdwingingsgronden, kiest het depositogarantiestelsel de meest geschikte handelwijze om de beschikbaarheid van de toegezegde financiering in stand te houden.

Daartoe kan het depositogarantiestelsel ofwel:

- 1) de toezegging afdwingen;
- 2) goedkeuren dat de instelling die niet langer lid is van het depositogarantiestelsel dat haar lidmaatschap beëindigt, gebonden blijft aan de toezegging en deze afdwingen, uiterlijk wanneer de looptijd van de verplichting als bepaald in de betalingsverplichtingsovereenkomst afloopt, tenzij de betalingsverplichtingsovereenkomst wordt verlengd; ofwel
- 3) goedkeuren dat de verplichting in de context van een fusie of overname wordt overgedragen op een andere entiteit.

Wanneer een kredietinstelling haar lidmaatschap van een depositogarantiestelsel beëindigt en zich bij een ander depositogarantiestelsel aansluit, zorgt het oorspronkelijke depositogarantiestelsel ervoor dat de financiële middelen met betrekking tot de 12 maanden voorafgaand aan het einde van het lidmaatschap worden overgedragen aan het andere depositogarantiestelsel, hetzij door de verplichting af te dwingen en de opbrengst over te dragen aan het ontvangende depositogarantiestelsel, hetzij door de betalingsverplichtingsovereenkomst aan het ontvangende depositogarantiestelsel toe te wijzen in overeenstemming met laatstgenoemde en met de kredietinstelling.

Wanneer de verandering van het lidmaatschap van het depositogarantiestelsel het gevolg is van de toepassing van een afwikkelingsmaatregel, raadpleegt het depositogarantiestelsel de afwikkelingsautoriteit voordat het een besluit neemt over betalingsverplichtingen, rekening houdend met de afwikkelingsdoelstellingen, waaronder de bescherming van deposanten².

- e) Wanneer zich een afdwingingsgrond voordoet, realiseert het depositogarantiestelsel de als zekerheid verschaft activa met een laag risico of eigent het zich deze toe overeenkomstig de voorwaarden van de financiële zekerheidsovereenkomst.

² Artikel 31 van Richtlijn 2014/59/EU, PB L 173/190 van 12.6.2014.

- f) Het depositogarantiestelsel geeft de als zekerheid verschaftte activa met een laag risico vrij en geeft deze terug wanneer de kredietinstelling het bedrag van de betalingsverplichting in contant geld heeft betaald.
- g) Er wordt vastgelegd welke partij recht heeft op de opbrengsten (rente, dividenden, enz.) van de als zekerheid verschaftte activa met een laag risico (het depositogarantiestelsel of de daarbij aangesloten instelling).

Deel 4 – Levering aan het depositogarantiestelsel van de zekerheid door de verschaffer

- 14. Het depositogarantiestelsel zorgt er, overeenkomstig de financiëlezekerheidsovereenkomst, voor dat de kredietinstelling de activa met een laag risico aan het depositogarantiestelsel levert op een van de in Richtlijn 2002/47/EG bepaalde wijzen, zodat de activa met een laag risico in bezit of onder controle van het depositogarantiestelsel zijn.
- 15. Die levering door de kredietinstelling aan het depositogarantiestelsel vindt plaats door de zekerheid op de volgende manier te crediteren:

- a) In het geval van een financiëlezekerheidsovereenkomst die leidt tot de vestiging van een zakelijk zekerheidsrecht, worden de als zekerheid verschaftte activa met een laag risico gecrediteerd op een effectenrekening of een geldrekening (i) die wordt aangehouden bij bewaarders of tussenpersonen die door de aangewezen autoriteit of het depositogarantiestelsel daartoe zijn aangewezen en die volledige, juiste en actuele informatie kunnen geven over zowel de kredietinstelling als de activa met een laag risico, en (ii) die de mogelijkheid biedt van registratie van activa met een laag risico die door kredietinstellingen als zekerheid zijn geleverd op grond van de financiëlezekerheidsovereenkomst die leidt tot de vestiging van een zakelijk zekerheidsrecht.

In dat geval wijzen depositogarantiestelsels of aangewezen autoriteiten alleen bewaarders of tussenpersonen aan die een volledige scheiding en bescherming van de activa met een laag risico waarborgen en de depositogarantiestelsels op verzoek snel toegang kunnen bieden om verliezen voor de kredietinstelling of het depositogarantiestelsel als gevolg van in gebreke blijven of insolventie van de bewaarder te voorkomen. Zij zorgen er ook voor dat bewaarders niet over de als zekerheid verschaftte activa met een laag risico mogen beschikken en dat zij contractueel afstand hebben gedaan van alle retentie- of pandrechten die zij anders mogelijk op de activa met een laag risico hebben.

- b) In het geval van een financiëlezekerheidsovereenkomst die leidt tot overdracht, vindt een overdracht naar het depositogarantiestelsel plaats op een door het depositogarantiestelsel gehouden effectenrekening of geldrekening die de registratie van de als zekerheid door de kredietinstelling geleverde activa met een laag risico overeenkomstig de financiëlezekerheidsovereenkomst mogelijk maakt.

De aangewezen autoriteit of het depositogarantiestelsel zorgt ervoor dat bewaarders niet over de als zekerheid verschaftte activa met een laag risico mogen beschikken en dat zij contractueel afstand hebben gedaan van alle retentie- of pandrechten die zij anders mogelijk op de activa met een laag risico hebben.

Als een depositogarantiestelsel recht heeft op het ontvangen van deposito's in contanten van leden, kunnen zekerheden in contant geld direct door de kredietinstelling bij het depositogarantiestelsel worden gestort.

Deel 5 – Criteria om te controleren of de zekerheid niet is bezwaard met rechten van derden

16. Artikel 2, lid 1, punt 13, van Richtlijn 2014/49/EU bepaalt dat de zekerheid niet met rechten van derden mag zijn bezwaard. Depositogarantiestelsels en aangewezen autoriteiten accepteren daarom geen activa met een laag risico die al zijn bezwaard of al worden gebruikt als onderpand of voor andere dekkingsovereenkomsten.
17. De activa die worden verschaft in het kader van een financiëlezekerheidsovereenkomst, dienen wettelijk realiseerbaar te zijn zonder dat er bevoorrechte claims op de desbetreffende activa rusten. Het mag niet mogelijk zijn dat derden interveniëren en met succes rechten doen gelden op de als onderpand gegeven activa of daarmee verbonden rechten.
18. Daartoe wordt in de financiëlezekerheidsovereenkomst bepaald dat kredietinstellingen zich ertoe verbinden en garanderen dat geen van de als zekerheid verschaftte activa met een laag risico tegelijkertijd worden bezwaard of als zekerheid worden gebruikt ten gunste van een derde, of ter dekking van een al bestaande verplichting jegens het depositogarantiestelsel, en dat zij zich ertoe verbinden dat geen actief dat wordt gebruikt voor de financiëlezekerheidsovereenkomst die leidt tot de vestiging van een zakelijk zekerheidsrecht, als zekerheid zal worden verschaft aan een derde.

Deel 6 – Criteria voor de aanvaardbaarheid van zekerheden en voor het beheer daarvan

19. Op grond van Richtlijn 2014/49/EU accepteren depositogarantiestelsels alleen activa met een laag risico ter dekking van het bedrag van de betalingsverplichting. Depositogarantiestelsels en aangewezen autoriteiten stellen passende criteria vast voor de aanvaardbaarheid van de zekerheid, rekening houdend met de krediet- en marktrisico's van de emittenten van de activa met een laag risico en met de liquiditeit van die activa, teneinde illiquide activa te vermijden. Zij houden ook rekening met de concentratie- en valutarisico's. In beginsel worden de criteria voor de aanvaardbaarheid van zekerheden die aan de Europese Centrale Bank (ECB) of aan nationale centrale banken van de Europese Unie worden verschaft, geacht in overeenstemming te zijn met de eisen van dit deel 6 van de richtsnoeren.

20. Depositogarantiestelsels of aangewezen autoriteiten stellen ook blootstellingslimieten vast om te waarborgen dat er voor elke kredietinstelling een hoge mate van diversificatie is ten aanzien van - in ieder geval - emittent en vervaldatum. Voor kleine instellingen die niet in staat zijn activa met een laag risico te verschaffen die voldoen aan de vereisten ten aanzien van diversificatie en blootstellingslimieten, mag de diversificatie van de als zekerheid verschaftte activa met een laag risico geringer zijn, mits er binnen de portefeuille aan zekerheden van de depositogarantiestelsels nog altijd een hoog totaal diversificatieniveau is.
21. Depositogarantiestelsels beperken hun blootstelling aan - publieke of private - schulden waarvan de waarde in hoge mate is verbonden aan situaties waarin het depositogarantiestelsel deposanten zou moeten terugbetalen of zou moeten bijdragen aan afwikkeling, waardoor zij mogelijk de betalingsverplichting moeten opvragen. De valuta waarin de schuld is gesteld, wordt voor dit doel echter niet in aanmerking genomen, omdat dit het vermogen tot het verschaffen van zekerheid te zeer zou beperken. Bovendien mag, in lijn met het evenredigheidsbeginsel, voor kleine instellingen die niet in staat zijn activa als zekerheid te verschaffen die aan dit vereiste voldoen, het correlatieniveau hoger zijn, zolang het totale correlatieniveau binnen de portefeuille van het depositogarantiestelsel laag blijft.
22. Daarnaast gaan depositogarantiestelsels en aangewezen autoriteiten op adequate wijze om met eventuele verschillen tussen de valuta waarin de zekerheid is gesteld en die van de door het depositogarantiestelsel gedekte deposito's.
23. Het beheer van zekerheden mag worden uitgevoerd door het depositogarantiestelsel zelf of door een derde, als onderdeel van een tripartiete zekerheidsbeheersdienst, zolang wordt voldaan aan de in deze richtsnoeren vastgelegde eisen.

Deel 7 – Verlaging

24. Depositogarantiestelsels of aangewezen autoriteiten passen altijd een verlaging toe op de waarde van de als zekerheid verschaftte activa met een laag risico, tenzij zekerheid wordt verschaft in contant geld in dezelfde valuta als de betalingsverplichting. Dit houdt in dat de waarde van een onderliggend actief wordt berekend als de marktwaarde van het actief minus een bepaald percentage (verlaging).
25. Depositogarantiestelsels of aangewezen autoriteiten zorgen ervoor dat de verlaging een weerspiegeling vormt van het krediet-, het markt- en het liquiditeitsrisico dat voortvloeit uit de blootstellingswaarde van elk actief. Daartoe worden verschillende verlagingen vastgesteld, die rekening houden met het soort emittent en de kredietkwaliteit daarvan, evenals de vervaldatum van de activa en de valuta waarin deze zijn gesteld.
26. De toepassing van verlagingen wordt ook gebaseerd op een kwantificering van verwachte verliezen en de verwachte termijn voor de verkoop van de activa.

27. Hoewel er een groot aantal verschillende schema's en methoden voor het vaststellen van verlagingen is, biedt het verlagingsschema voor activa die in aanmerking komen voor gebruik als zekerheid door de ECB of nationale centrale banken in de Europese Unie, een goede oplossing.
28. Depositogarantiestelsels of aangewezen autoriteiten zorgen ervoor dat de activa met een laag risico regelmatig, zo mogelijk dagelijks, tegen marktwaarde worden gewaardeerd.
29. Bovendien onderhouden zij de met de verlaging aangepaste marktwaarde van de activa met een laag risico in de loop van de tijd. Dit houdt in dat de kredietinstelling, wanneer de waarde van de regelmatig tegen marktwaarde gewaardeerde onderliggende activa tot onder een bepaalde drempel daalt en na de toepassing van de verlaging niet langer aan de vereiste dekkingsverhouding voldoet, verplicht is aanvullende activa met een laag risico te verschaffen of het desbetreffende deel van betalingsverplichting te vervangen door contant geld.
30. Depositogarantiestelsels of aangewezen autoriteiten behouden ongeacht het geval het recht om leden aanvullende rapportage- en kennisgevingsverplichtingen op te leggen.

Deel 8 – Prudentiële behandeling

31. De prudentiële behandeling van betalingsverplichtingen is erop gericht te waarborgen dat er gelijke voorwaarden gelden en het procyclische effect van dergelijke verplichtingen, afhankelijk van hun boekhoudkundige verwerking, te beperken.
32. Wanneer de boekhoudkundige verwerking ertoe leidt dat de betalingsverplichting volledig (als een schuld) wordt opgenomen op de balans of dat de zekerheidsovereenkomst volledig wordt opgenomen in de winst-en-verliesrekening, is het niet nodig een ad-hoc prudentiële behandeling toe te passen om de procyclische effecten te beperken.
33. Wanneer daarentegen de boekhoudkundige verwerking ertoe leidt dat de betalingsverplichtingen en de zekerheidsovereenkomst buiten de balans blijven, beoordelen bevoegde autoriteiten binnen het proces van toetsing en evaluatie door de toezichthouder (SREP) de risico's waaraan de kapitaal- en de liquiditeitspositie van een kredietinstelling zou worden blootgesteld wanneer het depositogarantiestelsel van deze instelling zou eisen dat zij haar verplichting in contant geld betaalt, en gebruiken zij passende bevoegdheden om te waarborgen dat het procyclische effect wordt beperkt door additionele kapitaal-/liquiditeitseisen.

Titel III – Slotbepalingen en tenuitvoerlegging

Toepassingsdatum

34. Depositogarantiestelsels en aangewezen autoriteiten leggen deze richtsnoeren ten uitvoer door ze vóór 31 december 2015 in hun praktijken op te nemen. Daarna zorgen depositogarantiestelsels en aangewezen autoriteiten ervoor dat deze richtsnoeren effectief worden toegepast. Hetzelfde tijdschema voor de tenuitvoerlegging geldt voor afwikkelingsautoriteiten en bevoegde autoriteiten, voor zover deze richtsnoeren aan hen zijn gericht.